

Η Ελλάς και η Ιστορία

Το αξιοθαύμαστο της Ιστορίας είναι, το ό,τι αυτή είναι η μόνη που συνδέει ενέργειες, γεγονότα και δραστηριότητες των ανθρώπων. «Μη παίρνετε εις τα σοβαρά αυτούς τους ανιστόρητους, που προκαλούν με την αγνωσία τους». Εις την ζωή ο άνθρωπος για να αντιμετωπίσει διάφορα προβλήματα οφείλει σε όλα αυτά μία έντιμη απάντηση, η οποία είναι καλύτερη από μια αποτυχία. Αναφέρομαι τώρα εις τους Ρωμαίους, μία φυλετική βάρβαρη πολεμική οντότητα της Κεντρικής Ιταλίας, χωρίς ουδεμία Πνευματική και Πολιτιστική Παρακαταθήκη. Για αυτό οι Ρωμαίοι μισούσαν τους Έλληνες και τους άλλους Λαούς και Πολιτισμούς. Και οι οποίοι ήδη από τον 5^ο π. Χ. αιώνα άρχισαν να καπηλεύονται και να καταχρούνται τους Μύθους, ιδέες, έννοιες, την Ιστορία και Πολιτισμό των Ελλήνων. **Και εν συνεχεία «μεταλαμπάδευσαν» αυτόν εις την Ευρώπη ως καραμέλα, σε «Ελληνο-ρωμαϊκό Πολιτισμό»!** Από πού έως που «αυτός ο πρωτόγνωρος αρραβώνας μεταξύ Πολιτισμού και Βαρβαρότητας», κάτι το ανάλογο και αντίστοιχο το οποίο δεν υπάρχει εις την Παγκόσμια Ιστορία (είδε Σελίδα 2/δ. και Σελίδα 3.). Ποιοι οι Ρωμαίοι, οι οποίοι με την πρώτη τους εμφάνισή εις την Ιστορία, δεν είχαν ουδεμία πνευματική και πολιτιστική παρακαταθήκη, όπως τότε πριν οι επί 3 χιλιετίες Έλληνες, και οι οποίοι Ρωμαίοι ήσαν/είναι Εχθροί και Πολέμιοι των Ελλήνων, του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας, αλλά και άλλων Λαών. Έτσι οι βάρβαροι Ρωμαίοι χρησιμοποιούντες ως **Μανδύα τον «Ελληνορωμαϊκό πολιτισμό»** μεταλαμπάδευσαν την βαρβαρότητά τους και εις τους Ευρωπαίους, και αργότερα όλοι μαζί ξεχύθηκαν και στράφηκαν κατά της Ανθρωπότητας, καταληστεύοντας και καταστρέφοντας σε όλες τις Ηπείρους Λαούς και Πολιτισμούς (είδε: Σελίδες 3-4). **Διότι άλλο είναι Πολιτισμός και άλλο Πολιτική! Εξ ου και η εχθρική και βάρβαρη συμπεριφορά αυτών απέναντι της Ελλάδος και η υπέρ της βάρβαρης Τουρκίας ανέκαθεν πολύ φιλική στάση αυτών, καθότι ισχύει η ρήση: «ο όμοιος πάντα τον όμοιό του αναζητεί»!** **Ο Πολιτισμός είναι όμως το γνώρισμα, η δημιουργία, τα έργα, η διαχρονική και αναλλοίωτη ταυτότητα κάθε Λαού. Το τραγικό και όλως λυπηρό, σε όλα αυτά που θα διαβάσετε, είναι ότι σήμερα απουσιάζει η αντίδραση αυτής της Πνευματικής και Πολιτικής Ηγεσίας της Πατρίδος μας!**

Σας γράφω όλως σχηματικά τα κάτωθι:

1. Αληθινοί Ιδρυτές της Ρώμης, που σημαίνει ανδρεία, ψυχική δύναμη, ήσαν μετά την πτώση της Τροίας ο Αινείας και οι ήρωες αυτής, και όχι οι Ρωμαίοι, **οι μεγαλύτεροι λαφυρολόγοι και καταστραφείς της Αρχαιότητας**, οι οποίοι 700 χρόνια αργότερα κατασκεύασαν και ευφαντάστηκαν τον Ψευδο-Μύθο του Ρέμους και Ρωμούλου(Remus-Romulus).

2. Οι Ρωμαίο-Λατίνοι κατέστρεψαν την Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας, το πρώτο και μεγαλύτερο εις την Παγκόσμια Ιστορία Κέντρο Γνώσης, και όχι οι Άραβες. Η καταστροφή έγινε μεταξύ του 1^{ου} και 3^{ου} μ.Χ. αιώνα, όταν η εμφάνιση, η παρουσία και η δραστηριότητα των Ρωμαίων άρχισε να γίνεται έντονη, αλλά και πολύ επιζήμια.

3. Οι Ρωμαίοι μισούσαν τους Έλληνες

α. Μετά την νίκη των Ρωμαίων εις την Πύδνα (26.Ιουνίου 168 π. Χ.), εις τους Φιλίππους (2/3.Οκτ.42 π. Χ.) και την Ναυμαχία του Άκτιου(2.Σεπτ.31 π. Χ.), μετέφεραν οι Ρωμαίοι, οι πρώτοι και μεγαλύτεροι Κλεπταποδόχοι και Αρχαιοκάπηλοι της Ανθρωπότητας, χιλιάδες έργα τέχνης και γνώσης εις την Ρώμη (λίγο μετά και εις τα Υπόγεια του Βατικανού!), όπου είναι κρυμμένα και αδημοσίευτα. χιλιάδες ανεκτίμητοι θησαυροί. Υποτίθεται και ένα παρόμοιο ακριβές αντίγραφο του Μηχανισμού των Αντικυθήρων, το οποίο βρέθηκε αρχάς του 19^{ου} αιώνας, και το οποίο τότε «πήγαινε και αυτό για την Ρώμη»! **Ιστορικώς όμως είναι επίσης αδιαμφισβήτητο, ότι η ανάδειξη της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας οφείλεται μόνο εις τις διχόνοιες και αναπόφευκτες ήττες των Ελλήνων.**

β. Μετά τις προαναφερθείσες ήττες των Ελλήνων, δεκάδες χιλιάδες Έλληνες «ωπηρέτησαν ως Σκλάβοι/δάσκαλοι» εις την Ρώμη και μετέφεραν εκεί την γνώση και την σοφία των Ελλήνων. Πρότερο οι Ρωμαίοι ήσαν μόνο μια στρατιωτική πόλις της Κεντρικής Ιταλίας, η οποία στράφηκε εναντίον όλων των Ελλήνων της Νοτίου Ιταλίας και Σικελίας, αλλά αργότερα και κατά της Ηπειρωτικής Ελλάδος και εναντίον όλων των πνευματικώς πολύ αναπτυγμένων Αποικιών του Ελληνικού Κόσμου. Δεν είχαν ουδέν πνευματικό επίπεδο και παρακαταθήκη, δηλαδή κανένα Πολιτισμό όπως π.χ. ήδη τότε επι πολλές χιλιετίες οι Έλληνες. Από πού έως πού οι «Ρωμαίοι Φιλόσοφοι Σενέκα, Βιργίλιος και Πλίνιος κ.α.», οι οποίοι χωρίς ουδεμία παρακαταθήκη ήρθαν αίφνης από το πουθενά, ευθύς μετά τις μάχες της Πύδνα, των Φιλίππων και του Άκτιου. Όταν ήδη τότε οι Ρωμαίοι ισχυρίζονταν, ότι «αυτοί νίκησαν τους Έλληνες με τα όπλα τους, και οι Έλληνες νίκησαν αυτούς με το πνεύμα και την σοφία τους»!

Θα έχετε επίσης ακούσει, ότι και εις την σύγχρονη εποχή, γόννοι πολλών εύπορων, που σπουδάζουν εις τα διάφορα με διεθνές κύρος Πανεπιστήμια του Κόσμου, αποκτούνε Ακαδημαϊκούς Τίτλους με εργασίες που γράφουν Καθηγητές έναντι αμοιβής ή επειδή οι γονείς είναι χορηγοί των Πανεπιστημίων! Γνωρίζω π.χ. πρώην Γερμανό Υπουργό Εξωτερικών, ο οποίος πήρε το Τίτλο του Διδάκτορα (Dr.) χάρις εις την βοήθεια ενός Έλληνα και πολύ γνωστού εις την Ελλάδα Συνταγματολόγου καθηγητού, ο οποίος δίδασκε τότε εις το Πανεπιστήμιο της Βόννης. Ένα δημοσίευμα που προκάλεσε τότε εις την Γερμανία μεγάλη αίσθηση εις τους αναγνώστες!

γ. Μετά την πρώτη ρήξη και την μεταφορά από τον Μεγάλο Κωνσταντίνο (εγκαίνια της Κωνσταντινούπολης 11.Μαΐου 330 μ.Χ.) της νέας πρωτεύουσας εις το Βυζάντιο, η Ρώμη π.χ. ο Πάπας Αυτής μετα βδελυγμίας αναφέρονταν εις την Ανατολική Ρώμη (Ost-Rom), και όχι εις την Αυτοκρατορία του Βυζαντίου, που σημαίνει Ελληνική Αυτοκρατορία του Βυζαντίου. Εκ του λόγου αυτού αποκαλούσαν αυτή **Ανατολική Ρώμη και Ρωμιούς, και όχι Βυζάντιο, Βυζαντινή Αυτοκρατορία και Έλληνες.**

δ. Εις όλες τις εκφάνσεις των τότε «Διανοούμενων και Ιστορικών» της Ευρώπης αποφεύγονταν συστηματικά η άμεση αναφορά εις τους Έλληνες και τον Ελληνικό Πολιτισμό.

Πολύ χαρακτηριστικό είναι ότι και εις την δεκαετία του '60 υπήρχαν ακόμη εκατοντάδες Γυμνάσια εις τις Χώρες της Κεντρικής Ευρώπης, που ονομάζονταν «ΕΛΛΗΝΟ-ΡΩΜΑΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ», τα οποία ήσαν υπό τον Έλεγχο του Κυριάρχου της Ευρώπης και Πάπα της Ρώμης. **Ιστορικώς μια πρωτοφανής νοθεία της Ιστορίας και του Πολιτισμού.** Προς τι λοιπόν η πρόσθεση «ΡΩΜΑΙΚΑ», αφού πηγή της Γνώσης ήσαν και είναι μόνο οι Έλληνες και ο Ελληνικός Πολιτισμός! Διότι δεν υπάρχει εις την Παγκόσμια Ιστορία ένας «Ελληνο-ρωμαϊκός Πολιτισμός» ή π.χ. «Ελληνο-αιγυπτιακός Πολιτισμός» ή «Ελληνο-κινεζικός Πολιτισμός» ή «Ελληνο-Βαβυλώνιος Πολιτισμός» και τανάπαλι κ.λπ., αλλά ούτε και ένας π.χ. «Κινεζικό-αιγυπτιακός Πολιτισμός» ή «Ινδικό-κινεζικός Πολιτισμός» ή «Ιαπωνικό-κινεζικός Πολιτισμός» ή «Σουμερικό-αιγυπτιακός Πολιτισμός» και ούτω καθεξής. Δηλαδή μία σύμπτυξη/αρραβώνας Πολιτισμών, **καθότι κάθε Λαός είναι δημιουργός ενός Πολιτισμού που έχει δικό του γνώρισμα και δική του ταυτότητα, εξέλιξη, ανάδειξη, πορεία και αδιαμφισβήτητη θέση εις την Παγκόσμια Ιστορία και Πολιτισμό.** Μάλιστα τότε μου είχε προταθεί να διδάξω σε ένα από αυτά τα «Ελληνο-Ρωμαϊκά Γυμνάσια» εις την Κολωνία (κοντά εις την Βόννη!), αλλά δεν αποδέχθηκα την πρόταση, διότι είχα ήδη ετοιμάσει τις βελτίσεις μου για την τελική επιστροφή εις την Πατρίδα μας.

ε. Η όποια αλλαγή εις την Ευρώπη οφείλεται πρώτα εις τους υποταγμένους Έλληνες της Νοτίου Ιταλίας και Σικελίας, και εν συνεχεία εις τους Άραβες, οι οποίοι μετά την κατάκτηση της Ιβηρικής Χερσονήσου (709 μ.Χ.) από τον Ταρίκ και εν συνεχεία την Ίδρυση των εκεί Χαλιφάτων, μετέφεραν τον Ελληνικό Πολιτισμό εις την Ευρώπη, και οι οποίοι ήσαν γνώστες της Αρχαίας Γνώσης και Σοφίας των Ελλήνων. **Δηλαδή αυτό το Ισλαμο-αραβικό Σχήμα προκάλεσε την Αναγέννηση εις την Ευρώπη και όχι οι Ρωμαίοι.** Βέβαια μετά την πρώτη πτώση του Βυζαντίου (1204) εις τους Ρωμαίοι-Λατίνους/Φράγκους και την καταλήστευση όλων των θησαυρών αυτού (Βιβλιογραφία, Έργων Τέχνης κ.α.) και εν συνεχεία λίγο πριν από την τελική πτώση εις τους Οθωμανούς (1453), με την φυγή χιλιάδων Ελλήνων διανοούμενων του Βυζαντίου προς την Ιταλία και την Ευρώπη, **επιταχύνθηκε τότε η Αναγεννησιακή Τάση εις την Ευρώπη!** Τότε έχουμε την ανακάλυψη και ανάδειξη της σημασίας του Ελληνικού Πολιτισμού, τότε έχουμε την γέννηση και ανάδειξη γνωστών Ευρωπαίων Διανοούμενων και Επιστημόνων.

ζ. **Και συμπληρώνω εις την παράγραφο ε. :**

Ο Γάλλος Συγγραφέας Sylvain Gouguenheim (γεν. το 1960) Καθηγητής της Μεσαιωνικής Ιστορίας, με το Βιβλίο του «Ο Αριστοτέλης εις το Μον-Σαιν Μισέλ» με τον εύγλωττο υπότιτλο: **«Οι Ελληνικές ρίζες της Χριστιανικής Ευρώπης»**, περιγράφει την Χρονική Περίοδο 7^ο έως 12^ο αιώνα. Ένα έργο το οποίο προκάλεσε όμως πολλές αντιδράσεις εις την Ευρώπη! Κατανοητό σε μία Ευρώπη την οποία, επι εκατονταετηρίδες, εξαπατούσε η Ρώμη, ο Πάπας και η Καθολική Εκκλησία. Και η οποία Ρώμη και ο Πάπας αποκαλούσαν την Βυζαντινή Αυτοκρατορία Ανατολική Ρώμη, Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, και δεν επέτρεπε εις τους Έλληνες να αποκαλούνται Έλληνες, αλλά Ρωμιοί!

4. Η αφύπνιση των Λαών. Σε ποιους λοιπόν οφείλει τις ελληνικές ρίζες της η Χριστιανική Ευρώπη; Εις τους Άραβες Χριστιανούς, εις τους Άραβες Μουσουλμάνους, εις τον Αβερρόη, τον Μουσουλμάνο μελετητή του Αριστοτέλη εις τον 12ο αιώνα, ή ακόμη και εις τους ευρωπαίους μοναχούς. Ποιοι άνοιξαν τον δρόμο εις την Ευρώπη για την **Αναγέννηση;** Και η Αναγέννηση άνηψε έτσι ξαφνικά εις την Ευρώπη ή μήπως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πολύ νωρίτερα, τον 9ο αιώνα, είχε προηγηθεί **η αφύπνιση των λαών που αποτελούσαν τη Μεγάλη Αυτοκρατορία του Καρλομάγνου; Τότε δηλαδή που ο Αυτοκράτορας Καρλομάγνος ενεθάρρυνε τη μελέτη των Ελληνικών**

Γραμμάτων και ήδη εις τα μοναστήρια αυτής, μιας περιόδου όπου είχε αρχίσει η αντιγραφή αρχαίων και ιερών χειρογράφων που προετοίμασαν το έδαφος για την Αναγέννηση.

α. Η Θεοφανώ και ο Γερμανός Αυτοκράτορας Οθων Β΄

Οι Φράγκοι και οι Γερμανοί/Σάξονες, εν συνεχεία κοινώς Αγγλοσάξονες, όμως είχαν και έχουν πολύ συγκεκριμένες προκαταλήψεις απέναντι εις τους Έλληνες και το Βυζάντιο. Ιδιαίτερα όταν η βυζαντινή πριγκίπισσα Θεοφανώ παντρεύτηκε (972) τον Γερμανό Αυτοκράτορα Οθων Β΄, την οποία Θεοφανώ εχθρεύονταν όμως οι Φράγκοι. Τότε έχουμε την ανόρθωση της Παποσύνης (Πάπας Ιωάννης ΙΓ' (965-972), όπου Θεολογικοί Κύκλοι των Γερμανών Ηγεμόνων και Ευγενών έθεσαν εφεξής υπό την ηγεμονία και επιρροή τους την Ρώμη, τους Πάπες και την Παποσύνη και έτσι προκάλεσαν με το **Filioque** και το **Μεγάλο Σχίσμα (1054)**. Η διαμάχη δηλαδή από «ποιον προέρχεται το Άγιο Πνεύμα, από τον Θεό Πατέρα ή τον Θεό Πατέρα και τον Υιό»; Έκτοτε και μέχρι σήμερα δεν άλλαξε όμως η στάση αυτών κατά των Ελλήνων, του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας!

β. Η ήττα του Βυζαντίου από τους Οθωμανούς εις το Μαντζικέρτ 26.Αυγ.1071 είναι μία συνέπεια της Έχθρας και θανάσιμου Μίσους των Ρωμαιο-Λατίνων, των Φράγκων και Αγγλοσαξόνων, οι οποίοι μετά το **Μεγάλο Σχίσμα (1054)** και μόλις 17 χρόνια μετά (1071) στράφηκαν ευθέως κατά του Βυζαντίου, ενισχύοντας και ενθαρρύνοντας τους Σελτζούκους/Τούρκους κατά του Βυζαντίου. Και έπεται η συνέχεια: μόλις 25 χρόνια αργότερα, το 1096, με την Α΄ Σταυροφορία έχουμε την λεηλασία των χωρών της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. **Είκοσι (20) «Σταυροφορίες λεηλασιών, καταστροφών και βαρβαρότητας»** ακολούθησαν μεταξύ του 11^{ου} και 15^{ου} αιώνα, με τις βαρβαρότητες κατά της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και των Λαών αυτής.

γ. Η αρχή της Αποικιοκρατίας και «η λεηλασία της ανθρωπότητας» με τις βαρβαρότητες και φρικαλεότητες εις βάρος των Λαών, το μεγαλύτερο εις την Παγκόσμια Ιστορία σκλαβοπάζαρο πολλών εκατομμυρίων Αφρικανών, και την καταστροφή σε όλη την υφήλιο πολλών Παραδόσεων και Πολιτισμών.

Μετά την πτώση της αβοήθητης από τους Ρωμαιο/Λατίνους/Φράγκους κ.α. Κωνσταντινούπολης (1453), έχουμε μόλις 39 χρόνια αργότερα (1492) την αρχή της Αποικιοκρατίας με τις λεηλασίες και βαρβαρότητες κατά της Ανθρωπότητας με τον Χριστόφορο Κολόμβο. Το 1499-1500 ο Αμέρικο Βεσπούτσι. Το 1520 ο Φερδινάνδος Μαγγελάνος. Το 1650 οι Ολλανδοί εις την Αφρική και την Αμερικανική Ήπειρο και λίγο μετά οι Βέλγοι και άλλοι Ευρωπαίοι. **Να μη ξεχάσουμε και την «επιζήμια παρουσία των Φράγκων-Ρωμαιο-Λατίνων και εις την Ελλάδα»!**

δ. Οι Ρωμαιο-Λατίνοι / Καθολική Εκκλησία(Παποσύνη)/Φράγκοι-Αγγλοσάξονες μισούσαν/μισούν τους Έλληνες, τον Ελληνισμό και την Ορθοδοξία. Σημειωτέο είναι, ότι κατά κοινή και γενική ομολογία των προαναφερθέντων, ούτε η Καθολική και Προτεσταντική Εκκλησία, αλλά ούτε και οι Ευρωπαϊκές Κυβερνήσεις με εξαίρεση μόνο εκείνων των ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ, συνέδραμαν τον Ελληνικό Λαό και την Ορθοδοξία εις τον απελευθερωτικό τους Αγώνα του 1821! Σε αυτό αναφερθήκαμε ήδη εις τις προηγούμενες παραγράφους. Αλλά μισούσαν και μισούν και τους Εβραίους. Έπεται η επόμενη παράγραφος ε.

ε. Οι διωγμοί και η τιμωρία των Εβραίων εις την Ευρώπη

Ο Σταυρός είναι μία εφεύρεση των Ρωμαίων, ως ένα από τα πολλά, αλλά έκτοτε και το πιο βασικό εργαλείο βασανισμού και ταπείνωσης των ανθρώπων, άρα είναι συνώνυμο της απάνθρωπης και βάρβαρης συμπεριφοράς των Ρωμαίων. Η οποία βαρβαρότητα μεταλαμπαδεύθηκε εις τους Ευρωπαίους, οι οποίοι έγιναν όμοιοι των Ρωμαίων, με ιδιότητες και χαρακτηριστικά, που είναι π.χ. η πολύ μειωμένη ηθική και ευσυνειδησία εις την εφεξής συμπεριφορά αυτών απέναντι των άλλων Λαών και Πολιτισμών. Όμως με την Σταύρωση του Ιησού Χριστού, για την οποία ευθύνονται μόνο οι Ρωμαίοι, ευθύς μετά κατέστη ο Σταυρός το Σύμβολο της Χριστιανοσύνης. Αλλά είναι και το Σύμβολο των ανθρώπων, οι οποίοι εξαιτίας της αδικίας, της ένδειας, της δυστυχίας και βαρβαρότητας σταυρώνονται κάθε μέρα και κάθε στιγμή της ζωής τους!

Μετά τους Διωγμούς και τα βασανιστήρια των Χριστιανών οι Ρωμαίοι στράφηκαν αργότερα και κατά των Εβραίων. Η Παποσύνη/Καθολική Εκκλησία δεν διαφέρει καθόλου ούτε από τον Προτεσταντισμό (από την λατινική λέξη: protestor:που σημαίνει «διακηρύττω την αντίθεσή μου, διαμαρτύρομαι») του Γερμανού Μοναχού του Μαρτίνου Λούθηρου (1483-1546), του Ηγέτη Μεταρρυθμιστή και Θεμελιωτή του Προτεσταντισμού, ο οποίος αποσπάστηκε από την Καθολική Εκκλησία μόνο εξαιτίας του Ηγεμονισμού και των Αυθαιρεσιών του Πάπα και της Ρώμης. Εκ του λόγου αυτού, ο Προτεσταντισμός ως Εκκλησία, δεν ηγείται από Ανώτατο Ηγέτη! **Η Παποσύνη όμως εξέθρεψε και το Μίσος κατά των Εβραίων, τους οποίους θεώρησε και ως «υπεύθυνους για την Σταύρωση του Ιησού Χριστού».** Ενώ πραγματικοί υπεύθυνοι και ένοχοι ήσαν τότε μόνο η Ρώμη και οι Ρωμαίοι με την σύμπραξη αυτών με

τη Πατρίδα των Φαρισαίων! Λίγο μετά ακολούθησε η εκδίωξη των Εβραίων από την Πάτριά Γη, οι οποίοι μετοίκησαν σε διάφορες χώρες (Εβραίοι της Διασποράς!). Η «Κυρίαρχος της Ευρώπης Παποσύνη» για να τιμωρήσει όμως τους Εβραίους, ως δήθεν «υπευθύνους για την Σταύρωση του Ιησού Χριστού», απαγόρευσε εις τους Ηγεμόνες και Ευγενείς της Ευρώπης τον διορισμό των Εβραίων σε Δημόσιες Υπηρεσίες, τον Στρατό, την απονομή σε αυτούς τίτλων Ευγενών και την ενασχόληση αυτών σε μερικά επαγγέλματα. Για την επιβίωση τους, οι Εβραίοι εστράφησαν τότε σε διάφορους τομείς της μεταποίησης, του μικρεμπορίου, του δανεισμού χρημάτων, εν κατακλείδι της Οικονομίας. Έτσι με την πάροδο του χρόνου απέκτησαν τον Έλεγχο της Παγκόσμιας Οικονομίας και του Τραπεζικού Συστήματος! Ως συνέπεια της Οικονομικής Ισχύος τους, έχουμε και την απαρχή του μίσους και τους διωγμούς των Εβραίων σε διάφορες χώρες, όπως π.χ. το έτος 1492 εις την Ισπανία (τμήμα των οποίων κατέφυγε τότε π.χ. και εις την Θεσσαλονίκη). Λίγο αργότερα ακολούθησαν η Γαλλία, Ουγγαρία, Αυστρία, Γερμανία και άλλες χώρες. Έτσι έχουμε και τον Αντισιμιτισμό εις την Ευρώπη, αποκορύφωμα του οποίου ήταν η Γερμανία με το Ολοκαύτωμα των Εβραίων!

Όμως οι Παραδόσεις των Λαών, οι Πολιτισμοί και η Ιστορία διδάσκουν. Η εξασφάλιση σήμερα της συνεχώς αυξανόμενης τάσης μερικών Ισχυρών των Οικονομιών του Πλανήτη, με την εμμονή αυτών εις την «ευτυχία και επιτυχία της στατιστικής των αριθμών», που ευθύνονται όμως για την τεράστια οικολογική καταστροφή, και η οποία καταστροφή συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό, αλλά και εξαιτίας και της ασυνεννοησίας αυτών, μας θυμίζουν τον Πύργο της Βαβέλ, την Κιβωτό του Νώε, τον Κατακλυσμό του Δευκαλίωνα και την καταστροφή των Σοδόμων και Γομόρρων. Καθότι όλοι αυτοί βλέπουν σήμερα μόνο το δένδρο και όχι το Δάσος που χάνεται. Εν τέλει επικείμενη είναι η αναπόφευκτη καταστροφή της ανθρωπότητας με την δυστυχία και τον θάνατο εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων.

Αγαπητοί φίλοι, οι ανιστόρητοι και εθνομηδενιστές, διχάζουν επι δεκαετίες τις κοινωνίες και τους Λαούς, και έτσι εχθρεύονται και την Πατρίδα μας, αλλά ως είναι ήδη γνωστό, οι ένοχοι δεν ανέχονται ούτε καν την αλήθεια, απεναντίας είναι σφοδροί πολέμιοι και εχθροί αυτής. Ο Αριστοτέλης όμως είπε: «Το αληθές και το δίκαιο είναι από το φύση πιο δυνατό από το ψευδές και το άδικο». Ενώ ο Νίκος Καζαντζάκης είπε: «Το ψέμα είναι ανανδρία». Και ο Συντάκτης-αρθρογράφος ο οποίος δεν είναι ευθυνόφορος, αλλά ευθύγραμμος, ευθύλογος και ετοιμόλογος προσθέτει: «Εις την απλότητα της ζωής ευρίσκεται ο πλούτος της γνώσης και της σοφίας. Η γνώση της Ιστορίας είναι η μόνη δύναμη που στρέφεται κατά της βαρβαρότητας, της αδικίας και του ψεύδους που καταστρέφουν την ανθρωπότητα. Για αυτό δεν ποιεί τιμή για τους λόγους ύπαρξής μας, όταν πολλοί αμφισβητούν και προσβάλλουν συστηματικά τον Πολιτισμό, την Ιστορία και τις Παραδόσεις των Λαών, το Πνεύμα, τις σκέψεις, τις ικανότητες και τις αγωνίες των άλλων».

Υπάρχει όμως ένας Κανόνας που λέει: «Το να είναι κανείς ακομμάτιστος, είναι η πιο επιτυχημένη θέση». Οι άνθρωποι όμως αναζητούν κάθε τόσο ένα άλλοθι για τα λάθη τους. Αποφεύγουν έτσι να σταθούν όρθιοι μπροστά εις τον καθρέπτη τους, διότι φοβούνται ό,τι αυτός θα σπάσει σε χιλιάδες κομμάτια και θα τους πλακώσει. Αν για μερικούς είναι πολύ δύσκολο να παλεύεις συνεχώς με το ίδιο το αίμα και τα ιδανικά του.

Ο Πολιτισμός που παράγει Πνεύμα ήταν από αρχαιοτάτων χρόνων η ανυπέρβλητη και αιώνια δύναμη των Ελλήνων, για αυτό οι Αρχαίοι Έλληνες απεχθάνονταν την βαρβαρότητα που παράγει μόνο πλούτο, ασύδοτη πλεονεξία, απληστία και μίσος. Οι άνθρωποι, δυστυχώς, σήμερα είναι όμηροι μιας κοινωνίας της βαρβαρότητας, της σιωπής, αδιαφορίας, ωχαδερφισμού και της βίας των βολεμένων.

Γεώργιος Εμμ. Δημητράκης
(www.Γεώργιος Εμμ. Δημητράκης)

Υποσημείωση: Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού Ν. Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές, Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις το Πανεπιστήμιο της Βόννης όπου διέμενε επι πολλά χρόνια και από εκεί ταξίδευε και γνώρισε συνειδητά και πολύ βαθιά πολλές χώρες της Ευρώπης αλλά και εκτός αυτής. Διετέλεσε επι 5 έτη Υπάλληλος του Κοινοβουλίου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας Γερμανίας εις την Βόννη, και εν συνεχεία επέστρεψε και σπούδασε Ιστορία, Πολιτιστική Κληρονομιά και Αρχαιολογία εις την Αθήνα. Διετέλεσε επι 30-ετίας Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια. **Η συναισθηματική Νοημοσύνη οδηγεί εις την Ενσυναίσθηση, και μέσα από αυτήν γινόμαστε καλύτεροι, υγιείς ψυχικά και υπεύθυνοι σκεπτόμενοι άνθρωποι. Είμαι Άνθρωπος, είμαι Ελεύθερος! Ο Κόσμος, η Πατρίδα μας είναι το κόσμημα της ζωής μας, ας μην το καταστρέφουμε. Η αγάπη προς την Πατρίδα και την Κοινωνία είναι πράξη Ελευθερίας.**

